

godt kunne finde kvalificerede kvinder, men det kan denne regering altså ikke.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det, jeg spurgte om, var principperne i den bekendtgørelse, ministeren nævnte heroppefra, og som er til høring nu. Er det f.eks. et princip om, at hvis det ene køn er repræsenteret med mindre end lad os sige f.eks. 30 pct. inden for et område, så får man muligheden for inden for det område selv at igangsætte positiv særbehandling?

Jeg kan sagtens se pointen i, at man undgår en masse administrativt bøvl. Det synes jeg faktisk er fint, for loven giver jo mulighed for, at ministeren kan lave en sådan bekendtgørelse. Så det, jeg godt vil have at vide, er: Hvad er rammerne for den?

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

For at tage det sidste først, bliver det sådan, at man selv kan tage nogle initiativer til, hvor der er underrepræsentation. Og det behøver ikke at være 30 pct., det kunne også være 40 pct. Der, hvor der er en klar interesse i, at man vil have en mere ligelig fordeling, kan man så tage nogle initiativer uden at skulle søge dispensation i forhold til det. Så det er generelt på den måde.

Til fru Bodil Kornbek: Når det tager et stykke tid, er det, fordi vi skal indhente svar fra alle de ministerier, der igen skal indhente svar i alle de afdelinger, alle de styrelser, hvorfra man har sammensat råd og nævn. Og det tager altså noget tid at indsamle det materiale.

Formanden:

Så tager vi fat på ordførerrækken. Første ordfører er hr. Troels Lund Poulsen.

Troels Lund Poulsen (V):

I Venstre er vi af den klare opfattelse, at alle mennesker har forskellige interesser, evner, chancer og muligheder. Derfor er vi også imod begreber som kønskvotering og positiv særbehandling.

Kønskvotering og positiv særbehandling tager nemlig udgangspunkt i, at man mener, at der er problemer i forhold til det enkelte menneske, og derfor har man brug for at styrke det enkelte menneske. Men ved at lægge den opfattelse til grund, er man jo også med til at sige og cementere, at der er en bestemt gruppe, som ikke kan tage vare på sine egne valg.

Så skal man huske på, at positiv særbehandling af en gruppe nødvendigvis også fører til negativ særbehandling af andre grupper. Jeg tillader mig at læse op af beslutningsforslaget, hvor der står som følger:

»På den baggrund mener forslagsstillerne, at der er behov for at indføre positiv særbehandling, så det køn, der er kraftigt underrepræsenteret, bliver positivt særbehandlet ved ansættelse af nye medarbejdere. Det betyder, at hvis der er mindst to ansøgere af begge køn, der er lige kvalificerede, skal der vælges en ansøger fra det underrepræsenterede køn.«

Så er det blot, at jeg ikke tror på og ikke deler den opfattelse, som forslagsstillerne har, at det vil være meget simpelt at komme i en situation, hvor man kan sige, at der er to ansøgere, der er fuldstændig lige kvalificerede. Hvordan har man i bund og grund tænkt sig at afgøre det? Der må jeg sige, at jeg synes, det er meget, meget vigtigt ikke at sende det signal, at man vælger en mand, fordi han var den eneste mand, der søgte. Det er at nedgøre den person, der søger jobbet. Det må også gælde for en kvinde. Hvis man vælger en ansøger på grund af køn og ikke på grund af evner, mener jeg, man har gjort ansøgeren en bjørnetjeneste.

På den baggrund må Venstre afvise at støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Til hr. Troels Lund Poulsen: Allerførst håber jeg, vi er enige om, at det her forslag på ingen måde taler om kønskvotering, det er slet ikke noget vi går ind for. Og det er altså også nedskrevet i beslutningsforslaget, at det ikke drejer sig om, at der skal indføres kvoter på nogen måde.

Men med hensyn til det der med, om man nu som eneste mandlige ansøger skulle få en stilling bare på baggrund af sit køn: Hvordan ser det egentlig ud i dag? Vi vil jo så gerne have mandlige pædagoger, mandlige skolelærere og mænd ind i omsorgsjob. Der foregår positiv særbehandling på grund af køn, og det har vi ingen problemer med. Der er ikke engang nogen, der vil bruge det udtryk i forhold til en mand, der skal være pædagog. Det accepterer vi.

Hvorfor er det så så svært at forholde sig til udtrykket positiv særbehandling, når det er i forhold til kvinder, der skal have ledende stillinger, og som også har kvalifikationer? Så går vi fuldstændig i harnisk og siger: Det kan vi simpelt hen ikke have. Det er kvotering. Men gæl-